

ser, der findes opstillet i de næste Paragraffer; men vi har Gang paa Gang fra vor Side erklæret, at vi ønsker ikke at opretholde doktrinære Syn, og vi ønsker at anerkende, at i ekstraordinære Situationer, der kræver ekstraordinære Midler, maa vi kunne fravige i nogen Grad de Principper, vi ellers maa opstille for normale Forhold. Dette saa meget mere, som vi er ganske principielt enige med Lovforslagets Bestemmelser om, at Produktionsomkostningerne maa bringes ned, og det forekommer mig, at en doktrinær Fastholdelse af 8 Timers Dagen i en Situation som den, baade vort Land og hele Verden befinder sig i, er fuldkommen uforstaaelig. Men paa den anden Side vil vi aldrig være med til at diktere dette i en Lov, og derfor er der den store Forskel mellem det, det ærede Medlem Hr. Stæuning sagde, og det, der virkelig kommer til Udtryk i dette Lovforslag, at gennem dette Lovforslag gøres det til en frivillig Sag for den paagældende Produktion, baade repræsenteret af Arbejdsgivere, Kapital- og Initiativssiden, og af Arbejderne, om de vil gaa ind paa de og de Betingelser for at opnaa de og de Goder; notabene Goder, som Lovgivningsmagten paa Forhaand har givet dem betingelsesløst for et Tidsrum af 3 Maaneder, og hvis Virkninger de saa selv maa tage Stilling til, idet de maa afgøre, om de vil fortsætte dermed eller ikke. Det er et Hovedmoment, at der er sikret Skotøjsindustrien, som jo ligger vanskeligt i det, men for hvis Vedkommende Importreguleringen jo ogsaa var den absolut vanskeligste Sag, at der er sikret denne Industri en tre Maaneders Periode baade til Forhandling og til at tage Stilling til den samlede Situation for Industrien, en tre Maaneders Periode, hvor den nævnte, dog ret betydelige Toldforhøjelse ikke er betinget af noget som helst. Hvorledes det vil gaa med Hensyn til Industriens og Arbejdernes Bedømmelse af disse Forhold, det kan vi selvfølgelig ikke vide, men jeg fremhæver endnu en Gang, at det er en Ting for sig at opstille noget og saa henstille det til frivillig Stillingtagen og saa at gaa den Vej, som det ærede Medlem Hr. Stæuning dog ikke har været bange for i gamle Dage, at diktere noget gennem en Tvangslovgivning. Vi vilde heller aldrig kunne være gaaet ind paa de Bestemmelser, der rører ved Arbejdslønnen eller ved Arbejdstiden, end sige Bestemmelserne i § 4, hvis ikke netop dette var et Hovedmoment i selve Lovforslaget, som det altsaa er i vore Øjne.

Jeg finder ikke Anledning til at gaa ind paa flere Enkeltheder i Lovforslaget og

heller ikke til at følge den ærede foregaaende Taler i hans vidtsvævende Betragtninger. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til velvillig og navnlig til hurtig Behandling i det Udvalg, som vil blive nedsat.

Dahlgaard: Alle kender dette Lovforslags Forhistorie, alle ved, at dette Lovforslag kommer her til Rigsdagen som en Af-tale, som et Forlig: Rigsdagen er i Relation til dette Lovforslag efter alt at dømme kun at betragte som et Ekspeditionsbureau for Ministeriet. Hvis Forholdet ikke var det, vilde heller ingen Regering indlade sig paa at byde Rigsdagen at komme med et Lovforslag af saa vidtrækkende Betydning, som der her er Tale om, et Lovforslag, som bryder den toldpolitiske Linie, der har været fulgt her i Danmark i 125 Aar, jeg siger: Ingen Regering vilde indlade sig paa at byde Rigsdagen at behandle et saadant Lovforslag færdigt paa 6 Dage. Det kan Regeringen kun tænke sig, fordi den i Forvejen har gennemført dette Forslag sammen med det andet Regeringsparti. Men jeg maa have Lov til at sige, at i den Henseende maa Oppositionen have samme Ret som Regeringspartierne. Den Tid, som er nødvendig for Rigsdagen til at behandle et saa vigtigt Lovforslag, maa der gives Oppositionen, hvad enten der er sluttet et Forlig i Forvejen eller ikke. Det er efterhaanden blevet saaledes under denne Regerings Styre, at der paa mangfoldige Omraader er indført helt andre parlamentariske Tilstande her i Landet end tidligere. Gang paa Gang ser vi, hvorledes det bliver nægtet Udvalg, der anmoder om Oplysninger, at faa disse. Det hænder, at Udvalg anmoder Ministeren om at komme til Stede i Udvalg og give Oplysninger om den ene eller den anden Ting, og at det nægtes. I Dag er det kommet dertil, at man fra Flertalspartiernes Side i Toldudvalget har nedstemt et Forslag om, at Finansministeren skulde møde i Udvalget for at give nogle Oplysninger, som Mindretallet ønskede. Jeg vil sige, at jeg tror, det er en forkert Fremgangsmaade fra Regeringspartiernes Side, Regeringspartierne i et Land har Pligt til at behandle Oppositionen fair, og hvis Regeringspartierne ikke gør det, er der for mig ikke Tvivl om, at det hævner sig. Det hævner sig derigennem, at Formerne for det parlamentariske Liv lidt efter lidt drages længere og længere ned.

Med Hensyn til det Lovforslag, der nu ligger paa Tingets Bord, er det sagt, at det er en Erstatning for den Importregulering,